

Directiva Consiliului

din 19 noiembrie 1991

de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor

(91/630/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Parlamentului European²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social³,

întrucât toate statele membre au ratificat Convenția europeană privind protecția animalelor în ferme; întrucât Comunitatea a aprobat această convenție prin Decizia 78/923/CEE⁴ și și-a depus instrumentul de aprobare;

întrucât Parlamentul European, prin Rezoluția din 20 februarie 1987 privind o politică prin care să se asigure bunăstarea animalelor de fermă⁵, a solicitat Comisiei să facă propuneri de norme minime privind creșterea intensivă a porcilor pentru carne;

întrucât porcii, fiind animale vii, figurează pe lista produselor enumerate în anexa II la tratat;

întrucât creșterea porcilor este parte integrantă din agricultură; întrucât ea constituie o sursă de venit pentru o parte a populației agricole;

întrucât diferențele care pot denatura condițiile de concurență interferează cu buna funcționare a organizării pieței comune a porcilor și a produselor derivate;

întrucât este deci necesară stabilirea unor norme minime comune privind protecția porcilor de fermă și de îngrășare, pentru a garanta dezvoltarea rațională a producției;

întrucât serviciile oficiale, producătorii, consumatorii și alte persoane interesate trebuie să fie informați asupra progreselor din acest sector; întrucât, pe baza unui raport al Comitetului Științific veterinar, Comisia trebuie să urmărească în mod activ cercetările științifice asupra sistemelor optime de creștere a animalelor, astfel încât să se poată asigura bunăstarea porcilor;

¹ JO C 214, 21.8.1989, p. 31.

² JO C 113, 7.5.1990, p. 183.

³ JO C 62, 12.3.1990, p. 40.

⁴ JO L 323, 17.11.1978, p. 12.

⁵ JO C 76, 23.3.1987, p. 185.

întrucât, prin urmare, trebuie să se prevadă o perioadă tranzitorie pentru a permite Comisiei să ducă la bun sfârșit această sarcină,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește normele minime privind protecția porcilor izolați în scopul creșterii și îngrijirii.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

1. prin porc se înțelege un animal din specia porcină, indiferent de vârstă, crescut pentru reproducere sau îngrijire;
2. prin vier se înțelege un porc mascul puber, destinat reproducerii;
3. prin scrofiță se înțelege o femelă puberă din specia porcină, care încă nu a fătat;
4. prin scroafă se înțelege o femelă din specia porcină după prima fătare;
5. prin scroafă care alăptează se înțelege o femelă din specia porcină în perioada perinatală până la înțărarea purcelilor;
6. prin scroafă fără lapte și gestantă se înțelege o scroafă între momentul înțărării și perioada perinatală;
7. prin purcel se înțelege porcul în perioada de la naștere până la înțărare;
8. prin porc înțărcat se înțelege un purcel înțărcat, până la vârsta de zece săptămâni;
9. prin porc de producție se înțelege un porc de peste zece săptămâni până în momentul sacrificării sau al morții;
10. prin autoritate competentă se înțelege autoritatea competentă în sensul articolului 2 alineatul (6) din Directiva 90/425/CEE⁶.

Articolul 3

Statele membre se asigură că:

1. – de la data de 1 ianuarie 1994, toate exploatațiile nou construite sau reconstruite și/sau puse în funcțiune pentru prima dată după această dată îndeplinesc cel puțin următoarea cerință:

Suprafața spațiului liber de care dispune fiecare porc înțărcat sau porc de producție crescut în grup trebuie să fie de cel puțin:

⁶ JO L 224, 18.8.1990, p. 29, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/496/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

- 0,15 metri pătrați, pentru porcii cu o greutate medie egală sau mai mică de 10 kilograme;
- 0,20 metri pătrați, pentru porcii cu o greutate medie cuprinsă între 10 și 20 kilograme;
- 0,30 metri pătrați, pentru porcii cu o greutate medie cuprinsă între 20 și 30 kilograme;
- 0,40 metri pătrați, pentru porcii cu o greutate medie cuprinsă între 30 și 50 kilograme;
- 0,55 metri pătrați, pentru porcii cu o greutate medie cuprinsă între 50 și 85 kilograme;
- 0,65 metri pătrați, pentru porcii cu o greutate medie cuprinsă între 85 și 110 kilograme;
- 1,00 metru pătrat, pentru porcii cu o greutate medie mai mare de 110 kilograme;
- de la data de 1 ianuarie 1998, normele minime menționate anterior se aplică în toate exploatațiile;

2. construirea sau amenajarea instalațiilor în care porcelele și scroafele sunt legate să fie interzise după data de 31 decembrie 1995.

Cu toate acestea, utilizarea instalațiilor construite înainte de data de 1 ianuarie 1996 și care nu satisfac cerințele prevăzute la punctul 1 pot fi autorizate de către autoritatea competentă în funcție de rezultatele inspecțiilor prevăzute la articolul 7 alineatul (1) pentru o perioadă care să nu depășească în nici un caz data de 31 decembrie 2005.

Dispozițiile prezentului articol nu se aplică exploatațiilor cu mai puțin de șase porci sau cinci scroafe cu purceii lor.

Articolul 4

(1) Statele membre urmăresc conformitatea condițiilor referitoare la creșterea porcilor cu dispozițiile generale stabilite în anexă.

Cu toate acestea, până la data de 30 iunie 1995, autoritatea competentă din statele membre poate autoriza derogări de la capitolul I alineatele (3), (5), (8) și (11) din anexa menționată.

(2) De asemenea, înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia stabilește, în colaborare cu statele membre, sub formă de recomandare, eventualele norme minime, complementare celor prevăzute în anexă, privind protecția porcilor.

Articolul 5

Dispozițiile prevăzute în anexă pot fi modificate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10, astfel încât să se țină seama de progresele științifice.

Articolul 6

La data de 1 octombrie 1997, Comisia înaintează Consiliului un raport, elaborat pe baza unui aviz al Comitetului științific veterinar, asupra sistemului sau sistemelor de creștere intensivă a animalelor care respectă cerințele de bunăstare a porcilor din punct de vedere patologic, zootehnic, fiziologic și comportamental, precum și asupra implicațiilor sociale și economice

ale diverselor sisteme. Raportul în cauză trebuie să ia în considerare în mod special bunăstarea scoafelor crescute în diferite grade de izolare sau în grup și trebuie să fie însoțit de propuneri corespunzătoare, formulate pe baza concluziilor respectivului raport.

Consiliul hotărăște cu majoritate calificată asupra acestor propuneri în termen de cel mult trei luni de la prezentarea lor.

Articolul 7

(1) Statele membre se asigură că se efectuează inspecții sub responsabilitatea autorității competente, pentru a verifica respectarea dispozițiilor prezentei directive și ale anexei.

Inspecțiile în cauză, care pot fi efectuate cu ocazia controalelor realizate în alte scopuri, trebuie să acopere în fiecare an un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic pentru diferitele sisteme de creștere a animalelor din fiecare stat membru.

(2) Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10, stabilește un cod al normelor care trebuie urmate în cazul inspecțiilor prevăzute la alineatul (1).

(3) La fiecare doi ani, înainte de ultima zi lucrătoare din luna aprilie și pentru prima dată înainte de data de 30 aprilie 1996, statele membre informează Comisia asupra rezultatului inspecțiilor efectuate în cursul celor doi ani precedenți, în conformitate cu prezentul articol, inclusiv asupra numărului de inspecții realizate în raport cu numărul exploatațiilor de pe teritoriul lor.

Articolul 8

Pentru a fi importate în Comunitate, animalele provenind din țări terțe trebuie să fie însoțite de un certificat eliberat de autoritatea competentă din țara respectivă, care să ateste că au beneficiat de un tratament cel puțin echivalent cu cel administrat animalelor de origine comunitară în conformitate cu prevederile prezentei directive.

Articolul 9

Experții veterinari ai Comisiei pot, în măsura în care acest lucru este necesar pentru aplicarea uniformă a prezentei directive, să efectueze, în colaborare cu autoritățile competente, controale la fața locului. Cu această ocazie, controlorii trebuie să pună în aplicare ei înșiși măsurile speciale de igienă care să excludă orice risc de transmitere a bolilor.

Statul membru pe teritoriul căruia se efectuează un control acordă experților tot sprijinul necesar pentru îndeplinirea misiunii lor. Comisia informează autoritatea competentă a statului membru în cauză asupra rezultatului controalelor efectuate.

Autoritatea competentă a statului membru în cauză ia măsurile care se dovedesc necesare ca urmare a controlului respectiv.

În ceea ce privește relațiile cu țările terțe, se aplică dispozițiile capitolului III din Directiva 91/496/CEE⁷.

⁷ JO L 268, 24.9.1991, p. 56.

Dispozițiile generale de aplicare a prezentului articol sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

Articolul 10

(1) În cazul în care trebuie urmată procedura prevăzută în prezentul articol, Comitetul permanent veterinar instituit prin Decizia 68/361/CEE⁸, denumit în continuare „comitet”, este sesizat de către președinte fără întârziere, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

(2) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul emite avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. În cadrul comitetului voturile reprezentanților statelor membre sunt ponderate în conformitate cu articolul menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

(3) Comisia adoptă măsurile preconizate, în cazul în care acestea sunt conforme cu avizul comitetului.

(4) În cazul în care măsurile preconizate nu sunt conforme cu avizul comitetului sau în absența avizului, Comisia înaintează Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

În cazul în care, la expirarea unui termen de trei luni de la data înaintării către Consiliu, acesta nu hotărăște, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie, cu excepția cazului în care Consiliul s-a pronunțat împotriva acestor măsuri cu majoritate simplă.

Articolul 11

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 1994. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Cu toate acestea, de la data stabilită la alineatul (1) în ceea ce privește protecția porcilor, statele membre pot, în conformitate cu normele generale din tratat, să mențină sau să aplice pe teritoriul lor dispoziții mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează Comisia cu privire la orice măsură luată în acest sens.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 19 noiembrie 1991.

⁸ JO L 255, 18.10.1968, p. 23.

Pentru Consiliu

Președintele

P. BUKMAN

Anexă

CAPITOLUL I

CONDIȚII GENERALE

1. Materialele utilizate pentru construcția grajdurilor, în special boxele și echipamentele cu care porcii pot intra în contact, nu trebuie să dăuneze porcilor și trebuie să poată fi curățate și dezinfectate temeinic.
2. Până la adoptarea unor norme comunitare în domeniu, echipamentele și circuitele electrice trebuie instalate în conformitate cu normele naționale în vigoare pentru a evita orice șoc electric.
3. Izolarea, încălzirea și ventilarea grajdurilor trebuie asigurată astfel încât circulația aerului, nivelul de praf, temperatura, umiditatea aerului și concentrațiile de gaze să fie menținute în limite care să nu fie nocive pentru porci.
4. Orice echipament automat sau mecanic indispensabil sănătății și bunăstării porcilor trebuie să fie inspectat cel puțin o dată pe zi. Orice defect constatat trebuie remediat de îndată sau, în cazul în care acest lucru este imposibil, trebuie luate măsuri adecvate pentru a proteja sănătatea și bunăstarea porcilor până la efectuarea reparației, în special utilizând alte metode de alimentație și menținând un mediu ambiant corespunzător. În cazul în care se utilizează un sistem de ventilație artificială, trebuie prevăzut un sistem adecvat de înlocuire, pentru ca, în caz de defecțiune a sistemului principal, să se poată asigura o reîmprospătare a aerului suficientă pentru a proteja sănătatea și bunăstarea porcilor; trebuie, de asemenea, prevăzut un sistem de alarmă care să anunțe crescătorului defecțiunea. Sistemul de alarmă trebuie testat în mod regulat.
5. Porcii nu trebuie să fie ținuți în permanență în întuneric. În acest scop, pentru a răspunde nevoilor lor comportamentale și fiziologie, trebuie prevăzut, având în vedere diversele condiții climatice din statele membre, un sistem de iluminare adecvat, natural sau artificial; în cazul în care este vorba de un sistem artificial, iluminarea trebuie să fie cel puțin echivalentă cu durata de lumină naturală disponibilă în mod normal între orele 9-17. De asemenea, trebuie să fie disponibil un sistem de iluminare adecvat (fix sau mobil), de o intensitate suficientă pentru a permite o inspectare a porcilor în orice moment.
6. Toți porcii crescuți în grup sau în boxe trebuie să fie inspectați de către proprietar sau de către responsabilul cu animalele cel puțin o dată pe zi. Orice porc care pare bolnav sau rănit trebuie îngrijit în mod corespunzător, cât mai repede posibil. În cazul în care este necesar, porcii bolnavi sau răniți trebuie să poată fi izolați în încăperi adecvate, prevăzute cu așternuturi de paie uscate și confortabile. În cazul în care porcii nu reacționează la îngrijirile crescătorului, trebuie consultat cât de repede posibil un medic veterinar.
7. În cazul în care porcii sunt crescuți în grup, trebuie luate măsuri pentru a se evita orice luptă care nu se încadrează într-un model de comportament normal. Porcii care manifestă o

agresivitate constantă față de celelalte animale, precum și victimele unei astfel de agresivități trebuie izolați sau îndepărtați de grup.

8. Grajdurile pentru porci trebuie construite astfel încât fiecare porc:

— să aibă loc suficient pentru odihnă, să poată să se întindă sau să se ridice în picioare cu ușurință;

— să dispună de un loc curat pentru odihnă;

— să poată vedea alți porci.

9. În cazul în care porcii sunt legați, legăturile nu trebuie să-i rănească și trebuie inspectate în mod regulat și ajustate, dacă este necesar, pentru ca animalul să se simtă confortabil. Fiecare legătură trebuie să fie suficient de lungă pentru a-i permite animalului să se deplaseze, conform dispozițiilor punctului 8. Aceasta trebuie astfel concepută, încât să evite, în măsura posibilului, orice risc de strangulare sau de rănire.

10. Grajdurile, cuștile, echipamentele și ustensilele care servesc porcilor trebuie să fie curățate și dezinfectate în mod corespunzător, pentru a preveni contaminarea încrucișată și apariția vectorilor de boli. Ar trebui eliminate cât de des posibil materiile fecale, urina, precum și alimentele neconsumate sau deversate, pentru a reduce mirosul și pentru a nu atrage muștele sau rozătoarele.

11. Pardoselile trebuie să fie nederapante, dar fără asperități, pentru a evita rănirea porcilor, și trebuie concepute astfel încât să nu provoace răni sau suferințe porcilor care stau în picioare sau sunt culcați pe acestea. Ele trebuie să fie adecvate pentru mărimea și greutatea porcilor și să constituie o suprafață rigidă, plană și stabilă. Suprafața culcușului trebuie să fie confortabilă, curată, drenată corespunzător și să nu fie dăunătoare porcilor. În cazul în care există așternut de paie, acesta trebuie să fie curat, uscat și să nu dăuneze porcilor.

12. Toți porcii trebuie să aibă acces la o alimentație adecvată vârstei și greutății lor și care să țină seama de nevoile lor comportamentale și fiziologice, pentru a le asigura o stare bună de sănătate și confort.

13. Toți porcii trebuie să fie hrăniți cel puțin o dată pe zi. În cazul în care porcii sunt adăpostiți în grup și nu beneficiază de o alimentație *ad libitum* sau de un sistem de alimentație automat, fiecare porc trebuie să aibă acces la mâncare în același timp cu celelalte animale din grup.

14. Porcii în vârstă de peste două săptămâni trebuie să aibă acces la apă proaspătă adecvată, furnizată în cantitate suficientă, sau trebuie să-și poată satisface nevoia de lichide cu alte preparate.

15. Instalațiile de alimentare și de adăpare trebuie concepute, construite, instalate și întreținute în așa fel încât să se limiteze riscurile de contaminare a hranei și a apei destinate porcilor.

16. Pe lângă măsurile obișnuite împotriva caudofagiei sau a altor vicii și pentru a le permite să-și satisfacă nevoile comportamentale, toți porcii — ținând seama de mediul ambiant și de densitatea populației — trebuie să dispună de paie sau de orice alt material, sau de alt obiect adecvat.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII SPECIFICE CARE SE APLICĂ DIVERSELOR CATEGORII DE PORCI

I. VIERI

Boxele pentru vieri trebuie plasate și construite în așa fel încât vierii să poată să se întoarcă, să audă, să miroasă și să vadă alți porci și să dispună de un loc curat pentru odihnă. Suprafața culcușului trebuie să fie uscată și confortabilă. De asemenea, boxa unui vier adult trebuie să aibă o dimensiune minimă de 6 metri pătrați. Totuși, trebuie să se prevadă o suprafață mai mare atunci când boxele sunt folosite pentru montă.

II. SCROAFE ȘI SCROFIȚE

1. Scroafele gestante și scrofițele trebuie, în cazul în care este necesar, să fie tratate contra paraziților interni și externi. Scroafele gestante și scrofițele trebuie, în cazul în care sunt adăpostite în încăperi pentru fătare, să fie curățate de orice murdărie.

2. Ele trebuie să aibă la dispoziție o suprafață de culcare curată, drenată corespunzător, confortabilă și trebuie, în cazul în care este necesar, să poată beneficia de materiale potrivite pentru pregătirea culcușului.

3. În spatele scroafei sau al scrofiței trebuie prevăzut un spațiu liber pentru a-i permite o fătare naturală sau asistată.

4. Boxele pentru fătare unde scroafele se pot mișca liber trebuie dotate cu dispozitive de protecție a purceilor precum barele.

III. PURCEI

1. În cazul în care este necesar, trebuie asigurate purceilor o sursă de căldură și o suprafață de culcare solidă, uscată și confortabilă, la distanță de scroafă, unde pot să se odihnească toți în același timp.

2. În cazul în care se folosește o boxă pentru fătare, purceii trebuie să dispună de un spațiu suficient pentru a putea fi alăptați fără dificultate.

3. În cazul în care este practică, castrarea porcilor masculi în vârstă de mai mult de patru săptămâni trebuie efectuată obligatoriu sub anestezie, de către un medic veterinar sau o persoană calificată, în conformitate cu legislația națională.

4. Tăierea parțială a cozii și a dinților nu trebuie efectuată în mod obișnuit, ci doar în cazul în care se constată că rănilor de la nivelul mameloanelor scroafei, urechilor sau cozilor porcilor sunt o consecință a neaplicării acestui procedeu. În cazul în care este necesară tăierea parțială a dinților, aceasta trebuie efectuată în primele șapte zile după naștere.

5. Purceii nu trebuie separați de mamă înainte de a atinge vârsta de trei săptămâni, cu excepția cazului în care nesepararea ar dăuna bunăstării sau sănătății scroafei sau a purceilor.

IV. PURCEI ÎNȚĂRCAȚI ȘI PORCI DE PRODUCȚIE

Formarea grupurilor de porci trebuie să aibă loc cât mai curând posibil după înțărcare. Porcii trebuie să fie crescuți în grupuri stabile și să se evite pe cât posibil amestecarea lor.